

Foranstaaende Bestemmelser komme ligeledes til Anvendelse, hvor den heromhandlede Fiskeriret er adskilt fra den tilstødende Grund.

For Limfjorden og øvrige Fjorde og Vige samt for saadanne Indvande, for hvilke Vedtægt kan oprettes (efter Lov af $\frac{5}{8}$ 1888), nedsættes de foran nævnte, for de aabne Kyster fastsatte Afstande til det halve. Saafremt der fra Kystejerens eller Fiskeres Side findes Anledning til at søge Ændring i disse Bestemmelser, kan den paagældende til Fiskeriinspektøren fremsætte Begæring herom. Fiskeriinspektøren skal da anmode Retsbetjenten i den Jurisdiktion, der af ham skønnes at have den største Kyststrækning til det omhandlede Fiskevand, om at udmelde 2 sagkyndige Mænd, hvoraf den ene skal være næringsdrivende Fisker, den anden Kystejer (Aalegaards-ejer), til sammen med Fiskeriinspektøren som Formand at indtræde i en Kommission med det Formaal nærmere at undersøge og paadømme det paaklagede Forhold. Kommissionen afholder i den Anledning *efter* fornøden Bekendtgørelse med mindst 14 Dages Varsel et eller efter Omstændighederne flere offentlige Møder for at give saavel Fiskere som Kystejerer Lejlighed til at paatale deres Tarv. Herefter fastsætter Kommissionen efter sit bedste Skøn alle fornødne Afstandsbestemmelser saavel udad som til Siderne, afpassede efter de lokale Forhold, dog saaledes, at de i nærværende Stykke fastsatte Afstandsbestemmelser kunne nedsættes, men ikke forøges udover de Afstande, som i nærværende Paragraf ere fastsatte for de aabne Kyster.

Kommissionens udmeldte Medlemmer oppebære, foruden Godtgørelse for Rejseudgifter, 6 Kr. daglig i Diæter. Udgifterne hertil udredes af Statskassen.

De foranstaaende Bestemmelser berøre ikke den videregaaende Ret til Aalefiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst. Retten til Fiskeri i de af Regeringen afhændede Vandarealer berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser, men vedbliver i den Udstrækning, som Adkomst-dokumenterne hjemle.

Aalegaardsretten saavel som Fortrinsretten til fra Land at udsætte Aaleruser eller Aaleruserækker maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund.“

Af et *Mindretal* (N. C. Christensen, R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds], Christian Rasmussen, L. Rasmussen

[Vejle Amts 1ste Valgkreds] og Wilmann):

3) Paragraffen affattes saaledes:

„Retten til Fiskeri med Aalegaarde om Efteraaret fra den 1. August til 15. November tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund, for saa vidt ikke andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet en Ret, som er til Hinder derfor. Ved Aalegaard forstås i denne Lov et til Aalefangst bestemt Redskab, som kan røgtes fra en over samme fra Land førende Bro uden Brug af Fartøj.

Aalegaardsretten maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund.

Den til Fiskeri berettigede maa, saa vidt hans Ret til Kysten strækker sig, anbringe saa mange Aalegaarde, som han finder tjenligt og føre dem saa langt ud i Søen, som han er i Stand til at nedramme sine Pæle, dog ikke uden særlig Adkomst længere end Halvvejen til modsat Kyst og saaledes, at de ikke hindre Sejladsen i Farvandet.

Udfor Aalegaarde maa Redskaber, tjenlige til Aalefangst, ikke udsættes eller bruges nærmere det ifølge foregaaende fredede Areal end 2 Favne.

Vaad, Bundgarn og staaende Silde-nedgarn skulle *udfor* Aalegaarde holde sig i samme Afstand fra Kystejerens Aalegaarde som foran foreskrevet for Redskaber, tjenlige til Aalefangst.

Andre Redskaber, der ej ere tjenlige til Fangst af Vandreaal, maa ikke imellem Kystejerens Aalegaarde udsættes nærmere Fangesiden end 50 Favne (94 Meter), herfra dog undtaget Kroge samt Redskaber til Fangst af Hummer og Østers. Ruser, hvis Masker ikke ere $2\frac{1}{2}$ Tommers (59 mm.) Længde strakt Maal, anses for tjenlige til Fangst af Vandreaal. I de vestjydske Fjorde fastsættes dette Maal til $1\frac{1}{4}$ Tm. (33 mm.)“

Af et *Mindretal* (Alfred Christensen), subsidiært tiltraadt af N. C. Christensen, Christian Rasmussen, L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds) og Wilmann:

4) Paragraffen affattes som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 28. Januar 1897 (Tillæg C. Sp. 125 ff.):

„Ved „Aalegaard“ forstås i denne Lov et til Aalefangst bestemt Redskab, der ved en i fast Forbindelse med Land staaende Rad (Risgærde, Garn, Tremme-